Lokální vesmír - Jediná Inteligence

Esej napsal James Mahu

Movement of Consciousness and Interconnectedness

moci.life

Lokální vesmír – Jediná Inteligence

Esej napsal James Mahu

Otázka:

Hodně píšeš o „lokálním vesmíru“ a já si nejsem jistý, jestli máš nějaký jeho ucelený popis nebo definici. Mohl bys ho vysvětlit? Pomoci mi pochopit, proč je důležitý, protože já cítím, že je, ale přitom nemám pocit, že bych tomu pojmu rozuměl.

Odpověď:

Každá životní forma má svůj lokální vesmír, který obsahuje její přítomnost v přítomném okamžiku. To je lokální vesmír; on je jedinečně soukromý, subjektivní, unikátní a sovereignní. Žádný jiný není přesně stejný. To je důvod, proč je vesmír nekonečný. Má nekonečně mnoho životních forem a každý život formuje svůj vlastní vesmír.

Tento sovereignní lokální vesmír, který je náš, se překrývá s ostatními. Tento průnik může být třeba rodina nebo sociální skupina, firma nebo komunita, dokonce může být i mimo náš druh. Máme-li kočku, i ona má svůj lokální vesmír. Máme-li rostlinu nebo strom, i oni mají své lokální vesmíry, které jsou v tom našem, ale i ten náš je v tom jejich. Máme společný průnik.

Každý lokální vesmír je spojen v jediném bodě, který je ve všech lokálních vesmírech stejný. To jinými slovy znamená, že nekonečné je v tomto bodě spojeno s konečným a je to tedy nekonečné, které vlastně zažívá tuto konečnou čočku kočky, stromu, člověka nebo jakékoliv jiné životní formy. Je to nekonečné – vtělené v konečném – co vytváří náš lokální vesmír.

Nekonečné oživuje konečné a přesto si konečné nedokáže představit nekonečné. To je základní paradox, který vládne našemu vesmíru. Také je to výzva, která leží před každým z nás: Poznat a pochopit tento paradox. V jediném okamžiku se můžeme probudit a pochopit to do té míry, že se rozhodneme vytvářet náš lokální vesmír v partnerství mezi naším konečným a nekonečným jástvím. Tím se náš lokální vesmír více sladí s naším nekonečným jástvím.

Právě tato volba – sladit se s Nekonečným Jástvím a následná soudržnost chování, která ji doprovází – vede ke vzniku našeho lokálního vesmíru tak, aby byl odrazem nekonečného. Aby odpovídal jeho rozsahu a jeho inteligenci lásky a propojenosti. Všechny ostatní lokální vesmíry jsou pak pochopeny jako součást kolektivní čočky jediné inteligence, která je Jediným a Vším. Tato inteligence žije zároveň v obou stavech – je to jediné nekonečné vědomí, žijící skrze konečný

lokální vesmír. Toto jediné vědomí zažívá všechny lokální vesmíry, a přitom je centrované v planetě – v tomto případě Zemi.

Totéž vědomí se rozpíná do celého slunečního systému, galaxie, vesmíru a multivesmíru dimenzí, jejichž množství je nepočitatelné. Lokální vesmír jediné entity není omezen na fyzickou dimenzi. Není vůbec omezen. Vědomí je prostě vyladěno tak, aby vnímalo a reagovalo na fyzické prostředí, ve kterém se zrodilo, ale jeho přítomnost – Sovereignní či Nekonečné Jáství – je tím bodem propojenosti s Jediným a Vším.

Nekonečné Jáství transcenduje dimenze. Pohybuje se mezi dimenzemi, a proto je náš lokální vesmír vytvořen jako důsledek toho, v co věříme. Protože lokální vesmír je ryze subjektivní, všechno je vírou. Neexistuje žádný koncept, okolnost, čin nebo vize, která by nebyla výsledkem naší víry. A jedná-li se o víru, je to subjektivní. Proto každý živý tvor žije v subjektivitě, která je vytvářena prostřednictvím funkce víry.

Lidé mají největší počet věr. Jejich rozmanitost je nepředstavitelná. Jako příklad srovnání uvedu, že havran má 50 věr, domácí květina 25 a mravenec asi 15, velryba 200, šimpanz 150 a člověk 22 000. V tomto příkladu platí, že čím více má entita věr, tím více subjektivní lokální vesmír vytváří. Čím méně věr, tím menší je míra subjektivity v druhu.

Protože vnímání a inteligence se vyvíjejí společně, tak náš lokální vesmír se stává čím dál více složitější a citlivější na časoprostorovou dualitu. My se nevyvíjíme jako Nekonečné Jáství; vyvíjíme se jako konečné jáství. Nekonečné Jáství je tím, ze kterého všechna evoluce skrze časoprostor vyvěrá a existuje. Nekonečné Jáství transcenduje evoluci a časoprostor. Konečné jáství je jediným aspektem, který se vyvíjí, ale ono obsahuje nejen fyzické tělo, ale také pocitová a emoční centra, stejně jako mentální a duchovní systémy víry, které jsme si vytvořili.

Tato kombinace konečného je tím, co se vyvíjí. Ta přítomnost, která existuje vždy, ta nikdy nebyla stvořena, ani se nikdy nezrodila, a právě tato přítomnost je opravdovým tvůrcem a udržovatelem našeho lokálního vesmíru. Tato přítomnost není nikdy statická. Je extrémně dynamická, plynoucí mezi dimenzemi a životy jako vlákna světla v tkanině, která nemá konce. Náš lokální vesmír v sobě obsahuje toto vše!

Vpravdě je to o tom, kde je naše pozornost a jaké jsou naše víry. Přejeme si plynout mezi dimenzemi, abychom pochopili jejich jedinečné kvality a vibrace jako různorodé čočky našeho Nekonečné Jáství pro pozorování časoprostorové duality? Přejeme si toto? Umožňujeme této přítomnosti, aby se vyjadřovala v našem lokálním vesmíru jako jeho spolu-tvůrce a stvořené? Je to důvodem, proč se probouzíme?

To je důvod, proč volba víry je systémem, který nás probouzí, motivuje nás ke sladění s naším Nekonečným Jástvím. Není to kniha, osoba, náboženství, mantra nebo praktika. Je to naše volba víry. Vždy tomu tak bylo a bude.

Tato volba není o vybrání si správného učitele, mudrce, gurua, mistra nebo čehokoliv jiného. My nezveme naše Nekonečné Jáství do našeho konečného světa, aby v něm něco změnilo, včetně nás samých. Děláme to, protože je to přirozené. Je to tím, čím jsme a my to všichni na nějaké úrovni víme, ale je těžké tyto dva světy a dvě identity – konečné a nekonečné – dostat do rovnováhy. Je to neřešitelné. Jak ty dvě neřešitelné věci, kterými jsou konečné a nekonečné, sladit do partnerství?

To je součást našeho lokálního vesmíru, která je naprosto základní; a přitom je to ta část, kde jsme propojeni, nikoliv z důvodu naší blízkosti v časoprostoru, ale díky tomu, že bezpodmínečná láska je v našem lokálním vesmíru jediným bodem, který nás spojuje – napříč druhy, dimenzemi a časoprostory.

Ale je obtížné to přinést do našeho lokálního vesmíru a ukotvit to v něm. Rozvinout toto vyjádření tak, aby k nám promlouvalo nejenom skrze mysl, ale také skrze srdce. Ukazuje nám to rovnováhu mezi tím, kým jsme jako konečné jáství a Nekonečné Jáství. Můžeme si to představit jako partnerství. Můžeme začít vidět jeho projevy v nás a skrze nás.

Trvá to nějaký čas a během té doby budeme pro sebe potřebovat mít pochopení. Budeme potřebovat být pozorní k našim pochybnostem a sebe-odsuzování, a musíme používat balzám bezpodmínečné lásky a laskavosti pro sebe a svůj lokální vesmír.

Pokud jste to z této eseje ještě nepochopili, tak to zde řeknu jasně: rozdíl mezi námi a naším lokálním vesmírem je sporný. A to platí pro všechny životní formy v časoprostoru. My jsme sice součástí planetárního vědomí, ale nejsme jím omezeni. Planeta je také Nekonečným Jástvím. Je fraktální součástí širšího vesmíru, který je fraktální součástí multivesmíru a dál.

To je lokální vesmír, který máme všichni společný. V něm existujeme navždy. Každá věc je součástí této Jediné věci. A ta Jediná věc je součástí všeho. Je to úmluva mezi Nekonečným a konečným, že konečné nikdy nebude ponecháno konečným.

A přitom existuje mnoho věr, že my jsme konečnými bytostmi v konečném světě. Že jsme nahromaděným hvězdným prachem, který byl vložen do dočasného lidského těla, které nevyhnutelně žije jen jediný život.

Tyto víry jsou dokonale platné. Stejně platné jako ty víry, že jsme sovereignní, nekonečné bytosti, které se projevují skrze lidská těla, zvířecí těla, rostlinná těla, interdimenzionální těla a mimozemská těla. Že tělo je oděvem duše. Víra ve vědomí – vědomí jednoho, mnohých a všech – je víra, která se neliší od víry v jeden život, jedno tělo (že žijeme jen jednou).

Obě jsou vírami a obě jsou tak formativní, že můžou vytvořit odlišný lokální vesmír. Odlišná chování. Odlišné volby. Odlišné zážitky. Odlišné hodnoty. Nicméně obě můžou být etické a můžou být vyjádřením bezpodmínečné lásky. Jedna není lepší než druhá, pokud obě vyjadřují bezpodmínečnou lásku a laskavost. To je přece tím klíčem, ne?

Proto je to vždy chování, na kterém záleží. A je to vždy naše volba víry, která plodí naše chování a naše chování zase plodí naše víry. To je cyklus ko-evoluce mezi konečným sovereignem a jeho lokálním vesmírem, nehledě na životní formu a časoprostor.

Nekonečné jako kolektiv Jediného a Všeho se vyvíjí ve svém pochopení a vhledu. Tato evoluce je směřována k evoluci inteligence, týkající se konceptu bezpodmínečné lásky a konečných, časoprostorových dualit. Je to jako by se jednalo o velký koloběh energie, která přechází z Jediné Inteligence do Mnoha Druhů a skrze tento filtr se pak objevuje v sovereignní životní formě v rámci omezené časoprostorové duality.

My jsme touto Jedinou Inteligencí vyjádřenou v lokálním vesmíru naší sovereignní vůle. Naše víry se stávají našimi projevy a tvůrčími nástroji. Naše chování se stává stvořeným projevem našich věr. A tyto dva prvky – chování a víry – se stávají motorem, který vytváří naše rozhraní s časoprostorovou dualitou.

Není to záměr, sklon, motiv, ambice, láska, oddanost ani nic jiného, co by mohlo ovlivnit náš lokální vesmír z hlediska naší zkušenosti. Jsou to naše víry a chování. Naše víry a chování jsou základní. V nich se odehrává naše novost. Ony jsou příčinnou silou, která proniká vším, co zažíváme a konáme. A náš lokální vesmír to jedinečným způsobem projevuje.

Tento jedinečný způsob je naše Nekonečné Jáství, které zažívá své víry a chování jako konečné jáství ve jménu Jediné Inteligence. To je vlákno propojenosti. Stvořitel je stvořeným a stvořené vyvíjí své pochopení skrze časoprostorovou dualitu, která je samotným Stvořitelem!

Je to lokální vesmír, který toto pochopení přináší, mate nebo odpuzuje. Proto je tak důležité našemu lokálnímu vesmíru porozumět.

Překlad: Ondřej Průzračný, 2024
MOCI – Hnutí za vědomí a vzájemnou propojenost

MOCI.life/essays
TvurciKridel.cz/MOCI/eseje-moci
Blog MOCI-CZ

© 2024 James Mahu